

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeika

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 82 (1033)

Ceturtdien, 1957. g. 11. jūlijā

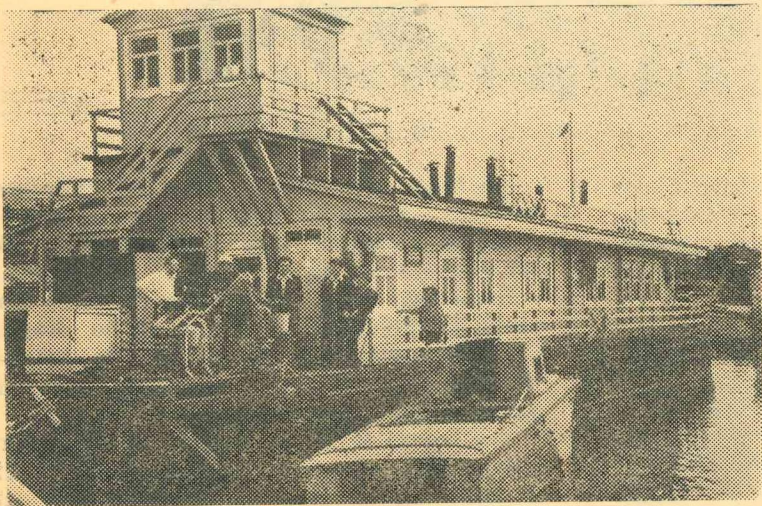
8. gads

TEICAMI SAGATAVOT SKOLAS JAUNAJAM MĀCĪBU GADAM

Savlaicīga skolu sagatavošana jaunajam mācību gadam nodrošinās sekmīgu darba uzsākšanu līdz ar pirmajām skolas dienām. Kā tad veicas skolas ēku un inventāra remonts rajona skolās? Jāsaka, ka šogad labāk kā iepriekšējā gadā. No 11 vidus un 7-gadīgajām skolām 8 jau remontdarbi pabeigti. Daudzas no šīm skolām jau apgādātas ar kurināmo. Skolu remontdarbi šogad veicas ātrāk un kvalitatīvāk tāpēc, ka skolu direktori labāk vadā saimnieciskos darbus, racionālāk izmanto piešķirtos līdzekļus. Ļoti labi skolu sagatavošanas darbi jaunajam mācību gadam veicas Gaiņu 7-gadīgajā skolā (direktors b. Valainis), Rimicānu 7-gadīgajā skolā (direktors b. Zurza), Vanagu 7-gadīgajā skolā (direktors b. Rudzāts) un dažās citās. Atzīmējams arī tas, ka šogad kolchozi un ciemu padomes aktīvāk palīdz skolu remontdarbus. Arī viņi ieinteresēti, lai viņu bērni jauno mācību gadu uzsāktu labās, gaišās skolas mūtnēs, lai tie apgūtu tās vispārīgās un praktiskās zināšanas, ko dod mūsu padomju skola. Apsveicamu piemēru visiem rāda kolchozs „Padomju Latvija”, kur par kolchoza līdzekļiem beidz celt 7-gadīgo skolu. Kaļiņina vārdā nosauktais kolchozs labi palīdz Daugavas skolas celtniecībā. Pie Rimicānu skolas ceļ māju skolotājiem. Ja skolas ēku remonts rajona skolās rit labi, tad to

nevar teikt par mācību bāzes paplašināšanu un it sevišķi par skolas darbnīcu iekārtošanu, to paplašināšanu un apgādāšanu ar visvienkāršākajiem darba instrumentiem. Pagājušajā gadā ļoti slikti politehniskās mācības notika Livānu II vidusskolā (direktore b. Bobova), Pēternieku 7-gadīgajā skolā (direktors b. Ševčenko). Šo skolu nožēlojamās darbnīcās pavisam nepietiekoši darba galdu un instrumentu, lai tur varētu sniegt skolniekiem kaut visnecīgākās iemaņas koka un metāla apstrādāšanā. Slikti nostādīta arī lauksaimniecības mašīnu apgūšana vidusskolās. Vidusskolu beigušajiem ļoti mazas zināšanas par traktoriem, kombainiem un citām lauksaimniecības mašīnām, neskatoties pat uz to, ka praktiskās nodarbības ir bijušas. Jaunajā mācību gadā mīnētie trūkumi jānovērš. Skolēnu praktiskās zināšanas nemitīgi jāpaplašina, līdz pat sākumiem izpildot politehnisko mācību programmu. Patreiz Tautas izglītības nodaļas un ciemu padomju galvenais uzdevums ir līdz 15. jūlijam pabeigt skolu remontu, tās pilnīgi apgādāt ar kurināmo un mācību līdzekļiem. Rūpēties arī par to, lai ārpus skolas nepaliktu neviens skolas vecumu saimnieks bērns. Jaunajam mācību gadam jāgatavojas ar vislielāko rūpību, lai bērni 1. septembrī skolā ienāktu gaišās, siltās un mājīgās klasēs.

Padomju dzimtenē

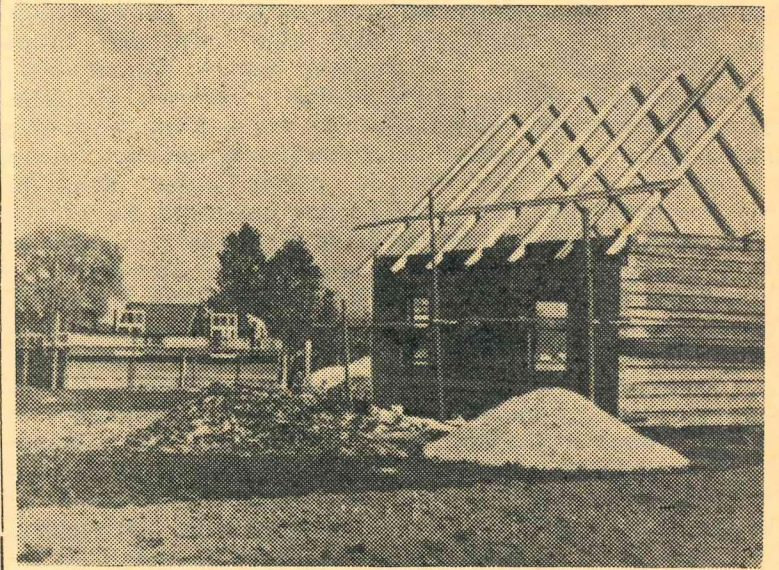
Uz ziemeļiem no Tomskas ir daudz apdzīvotu vietu. Lai labāk apkalpotu šo apdzīvoto vietu iedzīvotājus ar augsti kvalificētiem medicīniskajiem speciālistiem, iekārtota tā saucamā peldošā poliklīnika, kurā teicami iekārtoti daudzi medicīniski kabineti, dzīvojamā istaba medicīnas darbiniekiem. Bez slimnīcu pieņemšanas poliklīnikas darbinieku kolektīvs pārbaudīs sanitaro stāvēkli mežstrādnieku un Ziemeļu mednieku apdzīvotos punktus, nolasīs virkni lekciju par medicīniskām temām. **A t t ē l ā:** peldošā poliklīnika pirms izbraukšanas no Tomskas. TASS fotochronika

Ceļ kolchoza ciematu

Staļina vārdā nosauktā kolchoza saimniecība no gada gada iet augšup. Reizē ar to strauji pieaug kā sabiedriskās, tā arī individualās celtniecības tempi. Kolchoznieki arteļa ciematā ceļ ērtas ģimenes mājiņas. Celtniekiem daudz palīdz kolchozs kā materiālu, tā arī transporta ziņā. **A t t ē l ā:** jaunās kolchoznieku dzīvojamās mājas 1. kompleksa brigades centrā.

A. Birzāka foto

* * *

Drīz Livānu I. vidusskola varēs uzņemt audzēkņus

Beiguši klauzēt āmuri, iznestas no klasēm krāsotāju sastatnes. Telpas ieguvušas svaigu krāsojumu, kļuvušas gaišākas un tīkamākas. Un tas taču saprotams, jo skola gatavojas pēc pusotra mēneša uzņemt mūsu zinību alkstošo jaunatni. Daudz bija jāpārdomā, jāapsver un jāaprēķina Livānu I vidusskolas vadībai, tās saimniecības daļas vadītājam b. Zusānam, lai racionāli izmantotu skolai piešķirtos līdzekļus. Nav viegli kārtībā uzturēt trīs ēkas, kurās dienā mācību gada laikā uzturas tuvu pie 900 skolēniem. Taču paši skolēni pagājušajā mācību gadā saudzīgāk izturējušies pret socialistisko īpašumu, tāpēc vairākas klases nemaz nevajadzēja pārkrāsot. Labākā stāvoklī šogad atrodas arī inventars.

Tāpēc, saprotams, jāizlieto arī mazāk līdzekļu kārtējam skolu un inventāra remontam un tas šogad veikts agrāk nekā iepriekšējos gados. Racionāli izmantojot piešķirtos līdzekļus, skolas vadība radusi iespēju līdz mācību gada sākumam iekārtot mācību klasi praktiskuma stundām. Šim nolūkam iedalīti līdzekļi skolas šķūņa pārbūvei. Līdz ar darbnīcas pārkārtošanu ap 70 kvadrātmetru platībā varēs izvietot koka un metāla apstrādāšanas galdus, kā arī auto klasi. Tas vēl vairāk padziļinās praktiskuma stundas praktisko nozīmi, politehniskā apmācība iegūs plašāku vērienu. Livānu remontu-celtniecības kantonim, kas veic remontu I

vidusskolā, nekavējoties ne dienu jāveic uzņemtie darbi un tie jāveic līdz 1. septembrim — jaunajam mācību gadam.

Pašlaik remontu darbu smagums pārcēlies uz vidusskolas internata ēku. Te skola gatavo istabiņas 40—42 audzēkņiem. Maz. Bet ko skolas vadība var praktiski darīt, kad rajona vadība nevar atrast iespēju internata paplašināšanai.

Livānu I vidusskola rosīgi gatavojas jaunajam mācību gadam. Līdz 15—20 jūlijam tiks pabeigta solu remontēšana un to krāsošana. 1. septembrī jaunā rotā skola vērs savas durvis audzēkņiem, jaunam darbam, jauniem pānākumiem.

P. Jauja

KOLCHOZA ŠEFI

Mūsu rajona Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā vienu dienu pavadīja šefi. Te bija ieradušies milicijas, Tautas tiesas un ugunsdzēsēju biedrības darbinieki, lai izravētu pavasarī sēto kukuruzu. Jāsaka ka vienā dienā var izdarīt ļoti daudz, var redzēt kolchozā daudz ko vērtīgu kā arī peļamu.

Aktīvi kukuruzas sējumu kopšanā piedalījās milicijas darbinieki, kuri pavasarī iēsēja kukuruzu 1 ha platībā un tagad regulāri to apkopj. Apsveicams tas, ka milicijas darbinieki nāk palīgā šefiem pat ar visām ģimenēm, kā, piemēram, Bogdanovu ģimene.

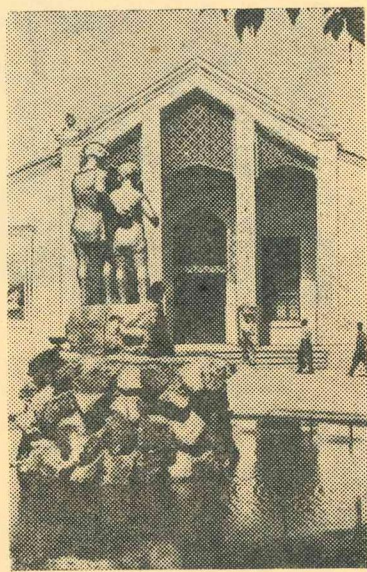
Tāpat aktīvu palīdzību kolchozam sniedza ugunsdzēsēju komandas biedri. Kukuruzas kopšanā aktīvu līdzdalību ņēma šoferis b. Rudzāts, ugunsdzēsēju komandas priekšnieks b. Usovns un viņa skolnieks, jaunais ugunsdzēsēju biedrības biedrs Eidelmans.

Neko tamlīdzīgu nevar teikt par Kara komisariāta darbiniekiem, kuri arī skaitās Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza šefi. Viņi pavasarī kukuruzu gan iēsēja, bet vairāk tā arī nav bijusi un arī neinteresējas par to, kā aug viņu sētā kukuruzas. Kara komisariāta darbiniekiem būtu jāsaprot, ka ar šādu rīcību kolchoza lopbarības bāzes nostiprināšanu viņi neveicinās, ka tagad jāpieliek visas pūles, lai kolchoza ganāmpulkam nodrošinātu sulīgo barību.

Kolchozā šefus uzņēma ļoti viesmīlīgi. Kolchozniece Ivanova talciniekiem pagatavoja pusdienas, kas pēc paveiktā darba garšoja ļoti labi. Par talciniekiem rūpējās arī kolchoza priekšsēdētājs b. Pastars.

Jāatzīmē arī tas, ka kolchoza priekšsēdētājs b. Pastars nemitīgi rūpējas par kolchoza ekonomikas augšupeju.

P. Kašajevs

Uzbekijas PSR. Begovatai—lielam republikas rūpniecības centram — paiet 12 gadu. Begovatas seja nemitīgi mainās. Veidojas jaunas ielas un pa ceļas jaunas kultūras iestāžu celtnes.

A t t ē l ā: enerģētiku klubs.

TASS Fotochronika

GRIB SAŅEMT AUGSTU MAKSU PAR BRĀĶI

Bieži, pārāk bieži mūsu rajona remontu-celtniecības kantoris savā darbā pielaiž brāķi, lai varētu teikt, ka tam ir gadījuma raksturs. Visbēdīgākais tomēr ir un paliek tas, ka kantora vadītāji darbinieki, kam tieši būtu jāskatās, lai visi veiktie darbi būtu teicamas kvalitātes, cenšas tos „iesmērēt“, pie tam noplēšot pēc iespējas lielāku naudas sumu. Kā gan citādi var, izskaidrot, piemēram, sekojošo.

Pēc aizvadītā mācību gada beigām Sutru skola noslēdza darba līgumu ar remontu-celtniecības kantori par skolas atremontēšanu. Strādnieki strādāja, veica savu darbu. Uz pirmā acu uzmetiena liekas labi. Remontu-celtniecības kantora vadība maksu par remontu aprēķināja kā par augstākās kvalitātes darbu. Sak, maksā ragā, strādāts ir. Bet pārbaudot izrādījās, ka sienām pieduroties viss krāsējums iet nost, ka pārmūrētā krāsne nevelk dūmus. Saprotams, skolas vadība nepieņēma tādu „augstākās kvalitātes“ darbu un atteicās maksāt. Ko dara remontu-celtniecības kantoris? Izrādās, ka vadība pati savu brāķa darbu nav spējīga novērtēt citādi, kā tas iepriekš aprēķināts un skolas vadībai jāmeklē palīdzība rajona Tautas izglītības nodaļā, rajona izpil-

komitejā, partijas komitejā, jāsastāda speciala komisija, jātrauc no darba cilvēki, lai pašiem remontētājiem pierādītu, ka viņu darbs neatbilst novērtētajai „augstākajai kvalitātei“, ka par to nevar maksāt ne kapeikas, jo tas ir brāķis. Komisija pareizi novērtēja remontētāju darbu un atzina ap 300 m² sienas krāsojuma par brāķi, bet tas nozīmē, ka skolai palika arī tie 2000 rubļu, kurus par brāķi gribēja saņemt remontu-celtniecības kantoris. Komisija atzina, ka biedriem remontētājiem jāatremontē arī viena no pārmūrētajām krāsnīm. Tā nav nejaušība, ka sienas krāsojums smērē, jo remontu-celtniecības kantoris saviem strādniekiem nepiegādā vajadzīgā daudzumā līmi, kurā jāpiejauca krāsošanas. Lūk, tāpēc arī brāķis. Liekas, ir tikai viens atrisinājums — remontu-celtniecības kantorim savus strādniekus vajadzētu apgādāt pilnībā ar visu nepieciešamo materiālu un veiktais darbs paškritiski jānovērtē, lai turpmāk skolu un citu remontdarbu objektos šādi „augstākās kvalitātes“ darbi kā Sutru skolā neatkārtotos, jo tas liecina tikai vienu, ka remontu-celtniecības kantoris strādā ar padomju celtniekiem neatbilstošiem paņēmieniem.

J. Jaudzems

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Varbūt sportā sāksies atmoda, — saka pilsētas jaunieši

7. jūlija rīts uzausa skaidrs un saulains. Tas solīja labu laiku. Šodien taču svētdiena. Līvānu I vidusskolas sporta laukumā notiks pilsētas jauniešu sacīkstes vieglatlētikā.

Jau labu laiku pirms sacīkšu sākuma uz laukuma redzams šo sacīkšu organizators b. Labinskis.

Pulkstens jau rāda pusdienu. Laukumā ierodas sportisti un skatītāji, galvenokārt jaunatne. Biedrs Labinskis vēlreiz uzaicina jauniešus piedalīties sacīkstēs, daži atsaucīgākie arī piesakās. Pienācis laiks sākt. Pirmie uz starta līnijas uznāk 200 metru distances skrējēji. Diemžēl, viņi ir tikai divi: Vitalijs Cirsenieks un Andrejs Lintņiš. Uzvar Cirsenieks. Viņš distanci veic 28,3 sekundēs.

Nākošais ir 800 metru skrējienis. Arī šeit startē tikai divi dalībnieki: šūšanas arteļa pārstāvis Z. Sala un J. Bogdanovičs no Līvānu 1. vidusskolas. Diezgan spēcīgais vējš nopietni traucē skrējējiem attīstīt lielāku ātrumu, neizdevīgi arī biežie pagriezieni uz stūriem, jo laukums ir diezgan mazs.

Lodes grūdēju, salīdzinot ar citu disciplīnu dalībniekiem, ir ievērojami vairāk. No kūdras fabrikas kolektīva pieteikušies trīs dalībnieki: E. Lapers, J. Šproģis, E. Sproģis, no pilsētas pieteicās J. Smilgdrīvs. Sieviešu grupā startēja tikai viena dalībniece Līvānu 1. vidusskolas skolotāja H. Vucena. Tā kā dalībnieku

bija maz, tad visi ieguva tiesības piedalīties finalā.

Augstlēcšanā labāko rezultātu sasniegta E. Sproģis, veicot augstumu 1,47 m, otro vietu ieguva V. Cirsenieks, trešo — J. Iesalnieks.

Augstlēcšanā sievietēm H. Vucena veica augstumu 1,32 m, un tā kā viņa bija vienīgā dalībniece, tad līdz ar to ieguva pirmo vietu.

1500 metru distancē labāko rezultātu uzrādīja I. Sproģis otro vietu ieguva J. Bogdanovičs, bet trešo — E. Vucens.

Sacensību noslēgumā notika volejbola sacīkstes starp kolektīvu komandām. Volejbola spēlei, kā redzams, mūsu pilsētā ir vairāk piekritēju. Sacīkstēs bija uzstādītas četras komandas: pilsētas, kūdras fabrikas, rūpkombināta un vidusskolas komandas. Labi sevi parādīja kūdras fabrikas volejbola komanda, arī pilsētas komanda uzrādīja labu rezultātu.

Jāsaka, ka šīs sacīkstes bija diezgan neizdevušās, kas liecina par vāji attīstītu sporta dzīvi pilsētā. Mums ir ļoti daudz jauniešu, kas var aktīvi piedalīties sporta darbā. Kāpēc gan visi pilsētas jaunieši nevarētu būt tik aktīvi jaunatnes sacīkstēs kā V. Cirsenieks, I. Sproģis, J. Bogdanovičs? Te ir vēl nopietni jāpastrādā sporta komitejai, lai sportu popularizētu jaunatnes vidū. Taču jā saka, kasākums labs, un šīs sacīkstes bija jau solis uz priekšu sporta dzīves attīstībā pilsētā.

P. Osis

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Kīniešu avīze „Dagumbao“ šajās dienās rakstīja: „Padomju Savienība nemītīgi izvirza daudz saprātīgu priekšlikumu svarīgākajos starptautiskajos jautājumos, kam ir liela loma starptautiskās situācijas tālākā uzlabošanā. Padomju valsts vadītāji katrā laikā un katrā vietā ir gatavi dot pienācīgu ieguldījumu miera nostiprināšanā visā pasaulē“.

Dzīve rāda, ka šāds vērtējums, kas dots mūsu Dzimtenes miermīlīgajai ārpolitikai, ir pareizs. Rūpes par miera saglabāšanu un tautu drošību diktējušas, starp citu, nesen presē publicēto PSRS valdības notu Vācijas Federatīvās Republikas (VFR) valdībai un N. S. Čruščova izteikums sarunā ar japaņu avīzes „Asahi Simbun“ redaktoru.

Kā zināms, Rietumvācijas valdošās aprindas nostājušas uz atomkara sagatavošanas bīstamā ceļa. Tās pieļāvušas rietumvalstu atomieroču izvietošanu VFR teritorijā un plāno ar šādiem ieročiem apgādāt jauno Rietumvācijas armiju. Pilnīgi saprotams, ka PSRS, kas tāpat kā daudzas citas Eiropas valstis vēl nesen nesusi lielus upurus hitleriskās Vācijas uzbrukuma dēļ, nevar atstāt neievērotus plānus, kas paredz Rietumvācijas pārvēršanu par jaunu kara placdarmu. Jau aprīlī Padomju valdība ieteica Vācijas Federatīvās Republikas valdībai atbalstīt priekšlikumu, lai trīs lielvalstis, kam ir atomieroči — PSRS, ASV un Anglija, vienotos neizvietot tos Vācijas teritorijā. Taču padomju priekšlikumu noraidīja. Sakarā ar šādu VFR

valdības nostāju Padomju valdība 27. jūnija notā atgādina, ka atomieroču uzkrāšana Rietumvācijā jau iepriekš nosaka, ka gadījumā, ja izceltos karš, tās teritorija kļūtu par karadarbības arenu starp armijām, kam ir modernie karošanas līdzekļi. „Bet, ja tiktāl nonāktu, tad diez vai kāds var šaubīties, ka jau kara operāciju pašā sākumā un neatkarīgi no to turpmākās gaitas tādas zemes kā VFR teritorijā tiktu sēta nāve un nodarīti briesmīgi postījumi“, — teikts padomju notā.

Izsakot patiesu vēlēšanos novērst notikumu attīstību tādā virzienā, Padomju valdība atkal brīdina Vācijas Federatīvās Republikas valdību no bīstamajām sekām, kādas var būt ārvalstu atomieroču izvietošanai Rietumvācijā un Rietumvācijas armijas apgādāšanai ar tiem. Tai pašā laikā Padomju Savienības notā uzsvērts, ka kurss uz VFR apbruņošanu ar atomieročiem dod triecienu vācu tautas nacionālās vienības atjaunošanai. „Atomkara sagatavošanas politika un Vācijas apvienošana miera ceļā nav savienojamas, — teikts notā. — Un tie, kas šodien prasa turpināt kursu uz VFR atomapbruņošanu, riskē ieiet vēsturē kā Vācijas vienības kaprači“.

Uz nopietnajām briesmām, kas slēpjas bruņošanās sacensības turpināšanā, norādīja N. S. Čruščovs sarunā ar japaņu avīzes „Asahi Simbun“ galveno redaktoru. Biedrs Čruščovs uzsvēra, ka mūsu zeme darīs visu, lai izvairītos no atomkara. Tieši

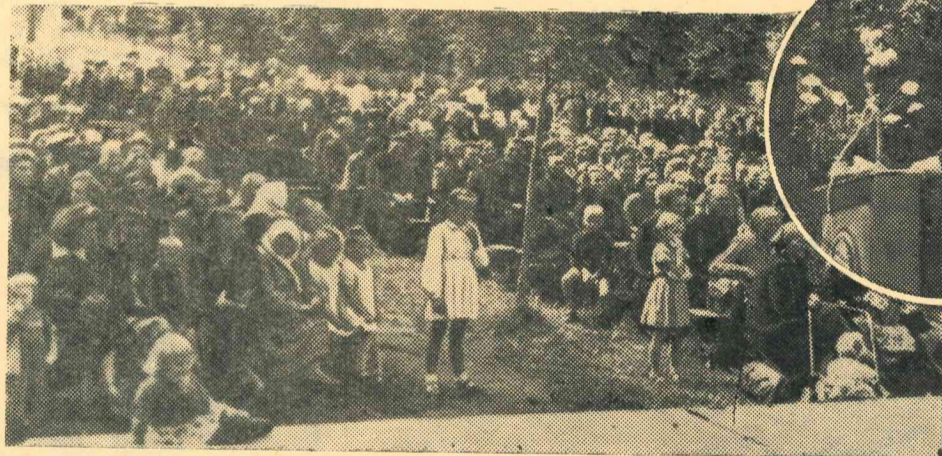
šim mērķim kalpo visi PSRS priekšlikumi atbrūņošanās jautājumā. Tomēr, ievērojot, ka rietumvalstis līdz šai dienai visādi novilcina šā ļoti svarīgā mūsdienu jautājuma atrisināšanu, N. S. Čruščovs ierosināja apvienot atsevišķu valstu pūles cīņā par kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu. „Darīsim, — viņš teica, — piemēram, tā: Padomju Savienība un Japana parakstīs šajā jautājumā kaut kādu kopīgu dokumentu. Pēc tam to atbalstīs citas zemes... Tādējādi izveidosies it kā vienota valstu fronte, kuras cīņās par kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu, par drudžainās bruņošanās izbeigšanu, par mierīgu līdzās pastāvēšanu“.

Sarunā ar japaņu žurnālistu N. S. Čruščovs plaši runāja par PSRS un Japānas attiecībām. Pie tam viņš uzsvēra, ka, ja līdz šim vēl nav nodibinātas labas kaimiņattiecības starp Japānu un PSRS kā arī Japānu un Ķīnu, tad tas notiek tikai tāpēc, ka Japāna faktiski ir atkarīga no ASV. Šai atkarībai jādarā gals. Lai nodibinātu labākas attiecības, — norādīja N. S. Čruščovs, — jāizvērs savstarpēji izdevīga PSRS un Japānas tirdzniecība, kultūras un citi sakari, jārada pamats, kas sekmētu tuvināšanos visās jomās.

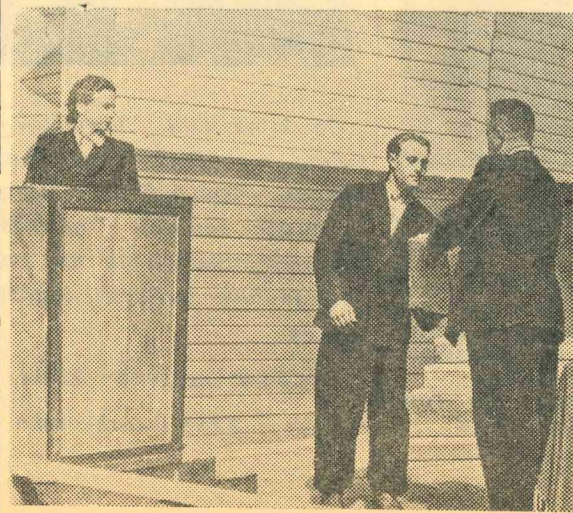
Padomju notā VFR valdībai un N. S. Čruščova saruna ar japaņu žurnālistu atzinīgi uzņemtas visu zemju plašajās demokrātiskajās aprindās. „N. S. Čruščovs, — raksta, piemēram, albaņu avīze „Baškimi“, — izteica visas pasaules tautu centienus“.

P. Čigirjs

Rajona mehanizatoru diena fotoattēlos

Šī diena mūsu rajonā jau kļuvusi par tradīciju un reizē arī par lietderīgu, nepieciešamu pasākumu. Tajā mehanizatori atskatās uz paveikto darba cēlienu un daļas darba pieredzi.

Kā redzams no fotoattēla, tad pilsētas kultūras un atpūtas parkā uz šo mehanizatoru sanākmi bija sapulcējušies kā MTS darbinieki, tā arī rajona iedzīvotāji.

Šopavasir bija pastrādāts krietni un tāpēc jo līksmāk varēja pavadīt šo dienu. Sevišķi pacīlāti bija tie traktoristi, brigadier un kombainieri, kas par teicamu darbu saņēma augstu atzinību.

Šie svētki MTS kolektīvu vēl vairāk spārnos uz jauniem panākumiem. Tikai diemžēl, ne visiem mehanizatoriem šī diena ir palikusi labā atmiņā. Dažs labs pirmdienas rītā pamodās milicijas nodaļā, kas liecina par to ne visai augsto apziņas līmeni un met ēnu uz visu mašīnu-traktoru staciju.

Attēlos: (augšā) sanāksmes kopskats, (aplī) referents b. Beļajevs, (lejā) labāko mehanizatoru apbalvošana.

Nākošais laikraksta numurs iznāks š. g. 16. jūlijā.

Redaktora v. i. A. STARIS